

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/34/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201826
Dátum vydania rozhodnutia: 25.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201826.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, Tulčík 310, zastúpený JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom Štúrova 20, 042 83 Košice, proti žalovanému Ministerstvu životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľudovíta Štúra 1, 812 35 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6886/2014-3.4/ak zo dňa 25.08.2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/235/2014-73 zo dňa 20. októbra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/235/2014-73 zo dňa 20. októbra 2015 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Žalobou doručenou krajskému súdu dňa 31.10.2014 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6886/2014-3.4/ak zo dňa 25.08.2014, ktorým Ministerstvo životného prostredia SR rozhodlo, že navrhovaná výstavba „Lesnej cesty Hrbatá“ sa nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie.

Podaním zo dňa 16.09.2015 žalobca navrhol prerušenie konania v tejto veci podľa § 109 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.“) z dôvodu, že v prejudiciálnom konaní C-243/15 pred Súdny dvorom Európskej únie sa rieši otázka, týkajúca sa výkladu zmlúv a aktov orgánov Európskej únie, ktorá úzko súvisí s podstatou podávanej žaloby.

Napadnutým uznesením krajský súd návrh na prerušenie konania zamietol s odôvodnením, že otázka, ktorá sa rieši pred Súdny dvorom Európskych spoločenstiev v konaní vedenom pod sp. zn. C-243/15 nemôže mať význam pre rozhodnutie v tejto veci, kde sa nerozhoduje o priznaní či nepriznaní postavenia účastníka v správnom konaní, keďže postavenie žalobcu ako účastníka konania nebolo počas správneho konania sporným ani správnym orgánom spochybňovaným. V odôvodnení rozhodnutia tiež odcitoval prejudiciálnu otázku, ktorú najvyšší súd v konaní vedenom pod sp. zn. 4Sžp/4/2013 predložil Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na rozhodnutie; podanie bolo Súdny dvorom Európskych spoločenstiev prijaté a je vedené pod sp. zn. C-243/15.

Vo včas podanom odvolaní žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie krajského súdu zmenil tak, že konanie preruší až do skončenia konania vedeného na Súdnom dvore Európskej únie pod sp. zn. C-243/15. Uviedol, že predmetom konania, v ktorom sa žalobca domáha prerušenia konania, je rozhodnutie o tom, že sa výstavba „Lesnej cesty Hrbatá“ nebude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z. Má za to, že ide o takmer identický prípad s konaním, v ktorom bola položená prejudiciálna otázka vo veci vedenej na Súdnom dvore Európskej únie pod sp. zn. C-243/15. Nepovažuje za rozhodujúce, či sa v prejudiciálnom konaní rieši otázka súvisu medzi rozhodnutím o účastníctve a rozhodnutím vo veci samej a v aktuálnom konaní otázka súvisu medzi rozhodnutím o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti a rozhodnutím, ktorým bol vydaný súhlas na takúto činnosť, lebo je nepochybné, že jedným z možných posúdení tohto súvisu by bolo rozhodnutie založené na názore, že uplynutím lehoty, na ktorú bol súhlas na výstavbu lesnej cesty udelený, stratilo význam rozhodnutie o tom, či takáto činnosť má byť predmetom posudzovania jej vplyvu na životné prostredie. Preto považuje návrh na prerušenie konania za dôvodný a rozhodnutie súdu prvého stupňa za nesprávne.

Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že na predmetné konanie a rozhodnutie žalovaného sa nevzťahoval zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní. V konaní podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom do 31.12.2014 nie je a nebolo sporné účastníctvo žalobcu, teda nejde o určenie jeho účastníctva, preto prípadné prerušenie súdneho konania do času zodpovedania prejudiciálnej otázky SD EÚ nemôže nijakým spôsobom ovplyvniť výsledok tohto konania. Vo vzťahu ku konaniu vedenému pred NS SR pod sp. zn. 4Sžp 4/2013 a SD EÚ C-243/15 poukázal najmä na tú skutočnosť, že ide o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu vydaného v správnom konaní, v ktorom nebolo žalobcovi priznané postavenie účastníka konania. V prejednávanej veci neboli nijakým spôsobom dotknuté práva žalobcu, a to jednak z dôvodu, že konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom do 31.12.2014 nespadá pod režim správneho poriadku a jednak toto konanie bolo začaté na podnet žalobcu, ktorý si uplatňoval všetky svoje procesné práva a žalovaný sa s jeho námietkami v preskúmanom rozhodnutí aj náležite vysporiadal.

Je teda zrejmé, že nejde o skutkovo a právne totožné prípady, preto nie je daný dôvod na prerušenie konania a žalovaný žiada, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takúto konanie podnet.

Žalobca tvrdí, že rozhodnutie o predbežnej otázke, ktorú najvyšší súd predložil Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev a je vedené pod sp. zn. C-243/15, bude mať význam pre meritórne rozhodnutie v tejto veci, lebo ide o takmer identický prípad. Odvolací súd sa však stotožnil s právnym názorom krajského súdu, ktorý považoval návrh na prerušenie konania za nedôvodný, pretože v konaní o predbežnej otázke (ktorú vo svojom rozhodnutí citoval krajský súd, preto nebolo potrebné citovať ju znova) išlo o účastníctvo žalobcu v správnom konaní na základe čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru, ktoré v prejednávanej veci sporné nebolo, v konaní na správnom orgáne bol žalobca účastníkom konania so všetkými právami s tým spojenými. Navyše o predbežnej otázke vedenej na Súdnom dvore Európskych spoločenstiev pod sp. zn. C-243/15 bolo už dňa 08.11.2016 rozhodnuté.

Najvyšší súd konštatuje, že námietky uvedené v odvolaní nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia, a preto ich vyhodnotil ako bezpredmetné, a keďže sa plne stotožňuje s odôvodnením

napadnutého rozhodnutia, podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave potvrdil ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.